

Dosarul nr. 1r-719/25
1-24138135-02-1r-24062025
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător Stambol Tudor

DECIZIE
În numele legii

23 aprilie 2026
Chișinău

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
În componența
Președintelui ședinței de judecată, judecător
Judecătorilor

Ion Bulhac
Natalia Mămăligă și Vitalie

Pîslariuc

a judecat în ședință publică, fără prezența părților în proces, recursul declarat de către avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian ***** împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

Palii Cristian *****, născut la *****, IDNP
*****, originar din or. *****,
domiciliat mun. Chișinău *****, cetățean al
Republicii Moldova, studii medii incomplete,
supus militar, celibatar, fără persoane la
întreținere, încadrat în câmpul muncii *****la
spălătorie auto, cu antecedente penale stinse,-

de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al Republicii
Moldova.

*Cauză judecată conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală pe
baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Termenul de examinare a cauzei:

--în prima instanță: 04.12.2024 – 29.05.2025;

--în instanța de recurs: 24.06.2025 – 23.04.2026;

Asupra recursului avocatului Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian
***** împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025,
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond:

Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025, Palii
Cristian ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326
alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 80/1 alin. (2) Cod penal, art.
364/1 Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un
termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Palii Cristian ***** a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. h) Cod penal, a fost obligat Palii Cristian ***** să presteze în perioada de probațiune, 120 (o sută douăzeci) de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost obligat Palii Cristian ***** după rămânerea definitivă a sentinței, să se prezinte la Biroul de Probațiune din raza teritorială a locului de domiciliu, pentru punerea în executare a sentinței de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prestării orelor de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) Cod penal, s-a explicat lui Palii Cristian ***** că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Palii Cristian ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1820 (o mie opt sute douăzeci) lei, ca plată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. CNA-AA 000224 din 25.10.2024.

S-a aplicat inculpatului Palii Cristian ***** măsura preventivă în privința acestuia – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, apoi măsura se va revoca.

Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, Palii Cristian *****, aproximativ la începutul lunii noiembrie 2023, aflându-se în regiunea „Flacăra” situată în sectorul Buiucani, mun. Chișinău, în cadrul discuției purtate cu Romanov Serghei, acționând intenționat, susținând că are influență asupra angajaților din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto Chișinău al Agenției Servicii Publice, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, sunt persoane publice, în obligațiunea cărora intra examenul de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, și pe care îi poate determina la asigurarea susținerii cu succes de către Romanov Serghei, a examenului de calificare a conducătorilor auto, proba „teoretică” și „practică”, cu ulterioara eliberare a permisului de conducere, categoria „B” și „B1”, influență care a fost apreciată de către ultimul, drept una reală, credibilă și posibilă, a pretins de la numitul Romanov Serghei, mijloace bănești în suma de 1500 euro.

Ulterior, aproximativ la data de 06.11.2023, Palii Cristian, aflându-se la domiciliul comun al concubinilor Romanov Serghei și Moroșan Natalia, care este amplasat în mun. Chișinău, str. ***** conform înțelegerii anterioare, pentru realizarea traficului de influență susținut, personal a acceptat și primit de la Moroșan Natalia, o primă tranșă mijloacelor bănești pretinse, în suma de 15000 lei.

Astfel, instanța de fond a stabilit, că prin acțiunile sale, inculpatul Palii Cristian ***** a comis infracțiunea, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„traficul de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal,*

de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.”

*Prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 iunie 2025, a fost corectată eroarea admisă în sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025 și s-a dispus să se indice în partea descriptivă și dispozitivă mențiunea „Se confiscă de la Palii Cristian ***** în contul statului suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei, mijloace bănești destinate pentru comiterea infracțiunii”*

Solicitățile recurentului:

*Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025, avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian ***** a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casare parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, și se pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:*

- Se recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penai și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 80/1 alin. (2) Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale;

- Să fie dispusă achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani în temeiul art. 64 al. 3 CP;

- În rest sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 20 martie 2025 să fie menținută fără modificări.

În motivarea cererii de recurs nominalizate, apărătorul a invocat următoarele motive:

-- În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Palii Cristian ***** a manifestat o atitudine sinceră de recunoaștere, declarând expres că recunoaște integral fapta reținută în rechizitoriu, că nu contestă probele administrate în faza de urmărire penală și că nu solicită administrarea altor probe în instanță. Pe această cale, inculpatul a înaintat cererea de examinare a cauzei în procedura specială prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală. Procurorul, cât și apărătorul inculpatului au susținut cererea acestuia, instanța de judecată admitând examinarea cauzei în baza materialelor administrate în faza de urmărire penală, întrucât sunt întrunite cerințele legale și există suficiente date referitoare la fapta și persoana inculpatului pentru stabilirea unei soluții legale și echitabile;

--La caz, pedeapsa aplicată inculpatului Palii Cristian, nu este corect individualizată, nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, și nu poate atinge scopul pedepsei penale, considerent din care urmează să fie casată în partea ce ține de categoria și termenul pedepsei stabilite, or la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei instanța de fond nu a respectat prevederile art. 61, 75, 76-78, 84, Cod penal, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin.(1) și alin, (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligate să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele

care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală;

--La stabilirea formei, măsurii, tipului și duratei pedepsei aplicabile inculpatului, instanța de recurs urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii comise, care, conform dispozițiilor legale, se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave, de împrejurările comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală. De asemenea, instanța trebuie să aprecieze impactul pedepsei asupra procesului de corectare și reeducare a persoanei condamnate, luând în considerare condițiile de viață ale familiei acestuia;

--Inculpatul Palii Cristian ***** nu este anterior condamnat pentru infracțiuni similare, neavând antecedente penale, ceea ce denotă un comportament general conform normelor legale până la momentul comiterii faptei. Pe parcursul urmăririi penale, inculpatul a manifestat o atitudine sinceră și cooperantă față de organele de anchetă, contribuind la stabilirea adevărului în cauză, recunoscând integral fapta imputată și exprimând regret sincer pentru conduita sa și pentru eventualele consecințe negative generate de aceasta;

--Un alt aspect relevant din perspectiva individualizării pedepsei îl constituie faptul că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat, restituind în totalitate suma de bani primită de la numiții Moroșan Natalia și Romanov Serghei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive. Această conduită dovedește angajamentul personal al inculpatului de a remedia efectele faptei și intenția reală de a se reintegra social.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 Cod de procedură penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu

reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședința de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, instanța a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de către avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian *****, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025 urmînd a fi menținută, reieșind din următoarele considerente:*

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1⁴) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1⁴) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.”

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecarea cauzei penale de învinuire a lui Palii Cristian ***** în instanța de fond, s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, și respectiv, legalitatea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, instanța de judecată a acceptat cererea respectivă prin încheierea protocolară din data de 27 martie 2025.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Palii Cristian *****, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizînd materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele

imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz se constată că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Palii Cristian ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„traficul de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.”*

De continuare, Colegiul penal ține să remarce că, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025 este contestată de partea apărării doar în partea aplicării pedepsei inculpatului Palii Cristian *****, astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea pedepsei numite inculpatului de către instanța de fond, or, temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal reiterează că, conform art.7 alin.(1) Cod penal, „La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.”

În accepțiunea art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Pedepșa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”

Colegiul Penal remarcă că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.”

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatei și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75-79 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, Colegiul penal reține că, sancțiunea art. 326 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de *amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani*, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Conform art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Palii Cristian *****, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Din textul sentinței contestate se relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că, în privința inculpatului nu s-a identificat circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, precum și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului, instanța de judecată nu a stabilit.

Nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod Penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În plus, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, a luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina de comiterea faptei infracționale, răspundere penală, dar antecedentul penal este stins, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, se căiește sinceră, a recuperate prejudiciul cauzat fapt confirmat prin copia tranzacției prin care Moroșan Natalia prin care se confirmă faptul că prejudiciul material și moral a fost restituit,

Potrivit art. 80¹ Cod penal „(1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

(2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.”

Așa dar, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, consideră că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea pedepsei stabilite de prima instanță, prin prisma art. 80¹ alin.(2) Cod penal, în formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totuși, pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, se remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal, suspendarea condiționată a executării

pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să dea o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Potrivit art.90 alin.(1), (2) Cod penal al RM, „Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

(2) Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.”

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei *infracțiuni grave*.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, Colegiul penal constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului Paliu Cristian *****, instanța de fond a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acestuia, prevăzute de art. 61 și art. 75 Cod Penal, a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe

care fiind analizate, per ansamblu, permit instanței de judecată stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest sens, instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului Palii Cristian *****, este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Colegiul penal notează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

Așa dar, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpatul Palii Cristian *****, Colegiul penal apreciază că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În contextul circumstanțelor expuse supra, Colegiul penal constată că situația inculpatului Palii Cristian ***** permite de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acesteia și faptele comise, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului, constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

Instanța de recurs consideră necesar de a sublinia faptul că dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 (trei) ani, este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Palii Cristian ***** și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „*principiul proporționalității*”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (5) Cod penal, în caz de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pot fi stabilite pedepse complementare.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. h) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat să presteze muncă neremunerată în folosul comunității.

Pentru reeducarea comportamentului inculpatului Palii Cristian *****, instanța de judecată a considerat că, acesta urmează să presteze în perioada de probațiune 120 (o sută douăzeci) de ore muncă neremunerată în folosul comunității, or, în acest sens, la aplicarea legii, careva erori de către instanța de recurs nu a fost stabilită.

La caz, Colegiul penal reține că este neîntemeiată solicitarea apărătorului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse în formă de amendă, or, la individualizarea pedepsei, aplicate inculpatului Palii Cristian *****, instanța de fond a ținut cont de faptul că, Palii Cristian ***** a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave prin prisma art.16 Cod penal, a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedură simplificată, anterior a fost judecat, deși antecedentul a fost stins.

Or, anume pedeapsa cu suspendarea executării pedepsei, pe un termen de probă, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal al RM, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia Palii Cristian ***** a fost condamnat, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că, recursul formulat de avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian *****, este nefondat și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a), art. 417 - 418 din Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Băgu Dinu în interesele inculpatului Palii Cristian *****, și se menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 mai 2025, pronunțată în privința lui ***Palii Cristian*** *****.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Ion Bulhac

Judecătorii
Mămăligă

Natalia

Vitalie Pîslariuc